

SZKOŁA POLICJI W PILE

Źródło:

<http://pila.szkolapolicji.gov.pl/spp/dzialalnosc/ogledziny/fotografia-kryminalisty/czesc-2/367,Fotografia-kryminalistyczna-cz-2.html>

Wygenerowano: Czwartek, 18 stycznia 2018, 08:51

FOTOGRAFIA KRYMINALISTYCZNA CZ. 2

Analizując rozważania na temat fotografii dokumentującej miejsce oględzin trzeba uwzględnić szereg elementów, a w szczególności:

- wielkość planu np. ogólny, zbliżenie, detal,
- fazy oględzin, w których powinny być wykonywane zdjęcia, jakich należy przestrzegać przy wykonywaniu zdjęć,
- techniki fotograficzne, które mogą być stosowane do utrwalania czynności oględzinowej (panorama, fotografia metryczna).

Uwzględniając powyższe założenia, fotografię kryminalistyczną można dzielić według dwóch kryteriów: wielkości planu i rodzaju stosowanej techniki fotograficznej.

Biorąc pod uwagę kryterium **wielkości planu** wydaje się słusznym wyróżnienie:

- fotografii orientacyjnej,
- fotografii sytuacyjnej,
- fotografii fragmentarycznej,
- fotografii śladów i przedmiotów.

Uwzględniają natomiast **techniki fotograficzne** można wydzielić :

- fotografię metryczną,
- fotografię panoramiczną,
- fotografię skalową,
- fotografię stereoskopową.

Mogą tutaj występować jeszcze inne rodzaje fotografii np. w podczerwieni, ultrafiolecie, makrofotografia itp., jednak na potrzeby policjanta wykonującego podstawowe czynności na miejscu zdarzenia ich znajomość nie jest wymagana.

Fotografia orientacyjna ma na celu utrwalenie miejsca łącznie z przyległą okolicą oraz punktami pozwalającymi zorientować się w terenie np. kompleksy budynków, drogi, ulice. Powinny także dawać obraz rozmieszczenia najbardziej istotnych punktów np. położenie zwłok, śladów, przedmiotów.

Wykonując tego rodzaju zdjęcia trzeba pamiętać aby by miejsce zdarzenia znajdowało się w środkowej części kadru. Fotografia orientacyjna może być wykonywana za pomocą różnych technik w zależności od zastanej sytuacji niekiedy wystarczy standardowy obiektyw, a niekiedy trzeba zastosować szerokokątny lub też wykonać fotografię panoramiczną.

Zdjęcia orientacyjne powinny być wykonywane w części wstępnej oględzin zaraz po zapoznaniu się z położeniem miejsca zdarzenia. Jeśli istniała potrzeba wykonywania zdjęć w porze nocnej to zasadnym jest aby uzupełnić je o fotografie wykonane przy świetle dziennym uzupełniając taką dokumentację notatką o wykonaniu takiej czynności.

Fotografia sytuacyjna ma na celu przedstawienie na jednym lub na kilku zdjęciach miejsca, na którym zaistniało zdarzenie. Powinny one obejmować rozmieszczenie śladów i przedmiotów a w niektórych przypadkach pozwalać na ustalenie odległości pomiędzy nimi (ogłędziny miejsca wypadku drogowego). W celu uzyskania pożądanego obrazu sytuacji należy wykonać fotografię z kilku punktów a czasami nawet wykonać fotografię z góry np. z dachu. Przed wykonaniem tego rodzaju fotografii ślady i przedmioty powinny być oznaczone kolejnymi numerami, strzałkami, względnie w inny sposób np. zakreślone kredą. W tych przypadkach, oprócz rozmieszczenia śladów może mieć znaczenie, także odległości pomiędzy nimi. Istotnym elementem jaki powinien występować na tego rodzaju ujęciach jest występowanie punktów orientacyjnych pozwalających swobodnie orientować się w fotografowanej sytuacji w stosunku do zdjęć ogólnych. Zdjęcia tego rodzaju wykonuje się po przeprowadzeniu oględzin wstępnych w fazie statycznej, gdzie jeszcze nie nastąpiło wprowadzenie jakichkolwiek zmian w celu ujawniania śladów niewidocznych.

Fotografia poszczególnych fragmentów miejsca zdarzenia. Zadaniem tego rodzaju fotografii jest zarejestrowanie najbardziej istotnych fragmentów miejsca zdarzenia np. miejsca wejścia sprawcy, źródła pożaru, sytuacji na miejscu wypadku drogowego. Ślady i przedmioty znajdujące się w kadrze powinny być oznaczone numerem i skalówką. Zdjęcia te mogą być wykonywane zarówno w części

wstępnej oględzin jak i szczegółowej. Istotnym jest aby utrwalono je w takim stanie w jakim je zastano po przybyciu na miejsce zdarzenia.

Ocena: 5/5 (1)

[Tweetnij](#)